I

Цього фронтового трикутника із штемпелем воєнної цензури я знайшов у своїх добрих друзів Вінничуків із Вінничини.

Написаний цей лист вісімнадцятого червня 1944 року. Напередодні чергового наступу наших військ.

II

"Лист пущений от Тарасюка Мефодія до своєї дружини Каті.

Здрастуй дорогая моя жона і дітки спішу я вас відоміть своїм листом як сам собою і жилаю вам найкращого життя я зараз нахожусь в тім самім місці і вже од вас одержав письмо за котре я вам очінь дуже благодару Ваня я тебе дуже просю аби ти мені получи писав і коли пишеш то тіки кожне слово одцелно і провіруй кожне слово чи ти його правілно написав а то багацько не дописуєш буквів навіть адрес був неправедний то коли оце получиш оцього листа то возьми в голову це письмо і пиши правилно слухайте я вас просю дати адрес Петра і як його вулики чи є в них мед чи нема і як є то продай мед і купи здорової поросяти і за тим дозвидання передаю я всім од себе поклон од мене писав би подробно та нехватає бумаги то як получите це письмо то вишліть мені бумагу бо я не маю на чому писати з чим і дозвидання

Польова почта 21154 Тарасюк М покищо живий".

Останні два слова — "покищо живий" — цензура недбало закреслила. Це ж не така уже й таємниця військова. Усі поки що живі.

III

Тарасюк Мефодій загинув у червні 1944 року.

"Пал смертью храбрых". Коли їх, підметених по селах, безоружних погнали на кулемети німецькі.

В один і той же день похоронками усі ці села й засипало.